

Ана Ѓокиќ

За змејот кој пуканки лапкал
и една лажна принцеза засакал
(роман за најмлади во петнаесет поглавја,
со две паузи и еден додаток)

КУЛТУРНА УСТАНОВА БЛЕСОК

ЕДИЦИЈА БУШАВКО

2014



Copyright за македонското издание: © Културна установа Блесок, 2014.
Copyright of the translation: © S. Fischer Foundation by order of TRADUKI
Сите права се задржани.

Ниеден дел од оваа публикација не смее да биде репродуциран на кој било начин без претходна писмена согласност на издавачот.

Наслов на оригиналот:

Ana Đokić: "O zmaju koji je kokice jeo i jednu lažnu princezu sreo"

Издавањето на ова дело беше поддржано од ТРАДУКИ, литературна мрежа, на која припаѓаат Сојузното министерство за европски и меѓународни прашања на Република Австрија, Министерството за надворешни работи на Сојузна Република Германија, швајцарската фондација за култура ПроХелвеција, КултурКонтакт Австрија, Гете Институтот Агенцијата за книги на Словенија ЈАК, Министерството за култура на Република Хрватска, Одделот за култура на владата на кнежевството Лихтенштајн, како и Фондацијата за култура на Лихтенштајн и фондацијата „С.Фишер“.

traduki



Идејата за името на оваа едиција го даде Лина Исаковска, кога имаше 5 години, во август 2011 г. Името **БУШАВКО** многу пред тоа почнала да го користи ДЕТСКАТА АМБАСАДА МЕЃАШИ, и тоа име е нивна заштитена марка. Овде ѝ се заблагодаруваме на љубезноста на Детската амбасада Меѓаши, што ни дозволи да го користиме името БУШАВКО за нашата едиција.

CIP – Каталогизација во публикација

Национална и универзитетска библиотека „Св. Климент Охридски“, Скопје

821.163.42-93-31

ЃОКИЌ, Ана

За змејот кој пуканки лапкал и една лажна принцеза засакал : (роман за најмлади во петнаесет поглавја, со две паузи и еден додаток) / Ана Ѓокиќ ; илустрации Маријана Јелиќ ; превод од хрватски Калина Буневска Исаковска. - Скопје : Блесок, 2014. - 60 стр. илустр. ; 20 см. - (Едиција Бушавко ; кн. 4)

Превод на делото: O zmaju koji je kokice jeo i jednu lažnu princezu sreo / Ана Ѓокиќ

ISBN 978-9989-59-578-3

I. Ѓокиќ, Ана види Ѓокиќ, Ана

COBISS.MK-ID 95384586

Ана Ѓокиќ

За змејот кој пуканки лапкал и една лажна принцеза засакал

РОМАН ЗА НАЈМЛАДИ ВО ПЕТНАЕСЕТ ПОГЛАВЈА,
СО ДВЕ ПАУЗИ И ЕДЕН ДОДАТОК

Илустрации:
Маријана Јелиќ

Превод од хрватски:
Калина Буневска Исаковска

Културна установа БЛЕСОК
Скопје, 2014



ПРВО ЗМЕОВСКО ПОГЛАВЈЕ

ВО КОЕ СЕ ЗАПОЗНАВАМЕ СО ГЛАВНИОТ
ЈУНАК НА ОВАА ПРИКАЗНА

Во шупа на крајот од светот, (или во пештера, како сакате), живееше Последниот Змеј.

Хм, живееше?! Живуркаше! Се досадуваше! И будалштини смислуваше! Тој влечко по цели денови ништо паметно не правеше. Само струполен на треседот седеше, со пуканки се солеше и во телевизорот од утро до мрак зјапаше. И така пред муцката му пројдоа денови, месеци, најубавите години... Глупаво, поглупаво не може да биде. Само, тоа не му пречеше на Последниот Змеј. Тој не се обсрнуваше многу на размислувањето за тоа што е глупаво а што паметно. Нему му беше најважно... најважно му беше... всушност, ништо не му беше важно.

Баш му беше гајле за сè!



Убаво чувство беше тоа, да не се грижиш за никого и за ништо. Освен за пуканките и телевизијата, нормално.

И така, времето леташе понатаму, заобиколувајќи го змејот и неговиот дом во кој овој дебелко веќе не се разликуваше од треседот на кој, со залепен газ, по цел ден и цела ноќ седеше.



ВТОРО ЗМЕОВСКО ПОГЛАВЈЕ

ВО КОЕ ДОЗНАВАМЕ
КАКВИ СНИШТА ГО МАЧЕА НАШИОТ ЗМЕЈ

Понекогаш, којзнае колку и на колку долго, ќе се спуштеа клепките пред двете ококорени змеовски очи и чудно 'рчење почнуваше да доаѓа од длабочината на неговото грло, да излегува низ раширената уста и да се шири по светот и околината.

– XXXXXXXRRRRRRRKKKKKKRRRR!

Последниот Змеј спиеше!

Нему за сон не му требаа ниту ноќ ниту пижами. Не, не. Му беше доволно само да ги затвори клепките и да завладее мрак. Само, наместо да сонува дека лета по свезденото небо, како што отсекогаш сакаше, нашиот дебелко го мачеа страшни сништа.

А најстрашно од сè беше што страшните сништа се повторуваа. Од ден во ден. Од ноќ во ноќ. Секојпат кога ќе заспиеше, без разлика на времето, змејот секогаш сонуваше исто. Ги сонуваше своите предци. Најлошите, најопасните, најужасните змејови. Само, не беше нивниот изглед тоа што го плашеше нашиот јунак, туку зборовите што му ги кажуваа.

СТРАШНИОТ ЗМЕЈ:
Кога само ќе се сетам колку страшен змеј бев јас!

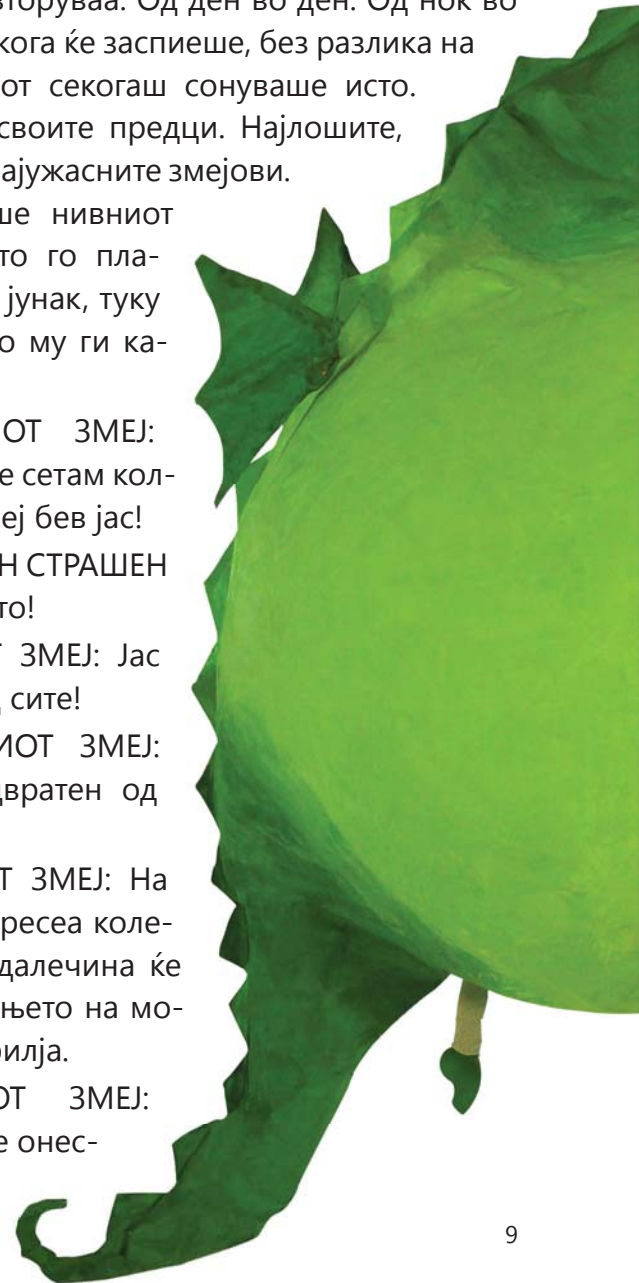
УШТЕ ЕДЕН СТРАШЕН ЗМЕЈ: И јас исто!

ОПАКИОТ ЗМЕЈ: Јас бев најлош од сите!

ОДВРАТНИОТ ЗМЕЈ:
Јас бев најодвратен од сите!

ГРОЗНИОТ ЗМЕЈ: На луѓето им се тресеа колелата кога од далечина ќе го чуеја павтањето на моите змејски крилја.

УЖАСНИОТ ЗМЕЈ:
Принцезите се онес-



вестуваа од страв кога ќе ме видеа на небото.

ЗМЕЈОТ ГРАБНУВАЧ: Во Змеовскиот Дневник има попис на сите принцези кои ги имам лично грабнато. А тој список е бааги долг.

ГОРДИОТ ЗМЕЈ: А мене сите ми се поклонуваа и ме почитуваа.

ТРЕТИОТ СТРАШЕН ЗМЕЈ: Ха, како па да не! Луѓето никогаш не нè почитуваа нас, змејовите, туку се плашеа од нас!

ГОРДИОТ ЗМЕЈ: Да, да, ме почитуваа. Кралевите сами ми ги носеа своите ќерки да ме послужуваат и чешкаат. Во Змеовскиот Дневник се запишани сите пофалби кои за мене ги искажаа. А ги имаше многу. Многу, премногу.

ДЕБЕЛИОТ ЗМЕЈ:

Јас во Змеовскиот Дневник запишав неколку одлични

рецепти! На пример, тој за принцез-крофна.

Земате една помала принцеза, десет јајца, дваесет лажици брашно и десет лажици шеќер. Добро ги замешувате во еден сад

жолчките со шеќерот, во друга белките, потоа сè заедно измешајте, па полека

додавајте лажица по лажица брашно.

Тогаш ја земате принцезата, добро ја триете, ја потопувате во смесата која не треба да биде ниту премногу густа ниту премногу ретка, па ја ставате во рерна на сто осумдесет степени да се пече...

ОПАКИОТ ЗМЕЈ: Тоа беше живот! А види го него!

ДЕБЕЛИОТ ЗМЕЈ: Кого?

ОПАКИОТ ЗМЕЈ: Малиот. Подобро би му било да запише нешто во Змеовскиот Дневник отколку по цел ден да се свери во телевизорот и да ги џвака тие глупави пуканки!



